

Ако има нещо сигурно на света, това е късата памет на германеца. Той знае времето на полуразпад на урана, плутония и радия, известно му е колко й е нужно на полиетиленова торбичка за да се разложи на химическите си съставки и дори когато купува памперси германецът внимава да не попадне на такива, които след употреба може да навредят на екологията. Само като стане дума за история паметта му капитулира, също както и чувството му за хигиена...

Гарантирам Ви например, че ще провокирате безгранично учудване, ако си позволите да напомните някъде, че партията „Левица“ произлиза от ГЕСП – компартията, властвала почти 40 години в някогашната ГДР.

Изтекоха 20 години от края на ГДР и междуременно бившата тоталитарна партия на Улбрихт, Милке и Хонекер се вгради плътно в парламентарните структури на Федералната република. Колко плътно, можеше да се проследи миналата седмица по време на избора за Президент, когато на третия и решителен тур делегатите на Левицата гласуваха с „въздържал се“ и по този начин съдействаха за победата на правителствения кандидат Кристиан Вулф.

И така, човекът на ХДС Вулф ще си носи дамгата на избран за президент с пасивната помощ на Лявата партия. Не е кой знае колко красиво. Още по-некрасиво щеше да бъде обаче ако Йоахим Гаук бе избран с активната помощ на Левицата. На пастора от Росток поне му бе спестена тази участ.

Във всеки случай „бившата ГЕСП“ доказва за пореден път своето презрение към системата, на която дължи тя своето чудодейно възкресение. Не защото издигна от инат свой собствен, формален контра-кандидат. А защото обяви както Гаук така и Вулф

за неизбираеми – Вулф защото бил номиниран от консервативния ХДС, а Гаук, защото за разлика от другарите от бившата ГЕСП той без всякакви уговорки нарича ГДР „диктатура“, а нейния крах - един от щастливите моменти в германската история.

Мащабите на това презрение бяха демонстрирани в паузата между втория и третия тур от един от изборните делегати на Левицата. На въпрос на телевизионен репортер дали неговата партия има намерение да се въздържи на третия тур той отговори буквално: „А Вие как бихте постъпили ако бяхте принудени да избирате между Сталин и Хитлер, ако трябваше да избирате между чума и холера...?“ (*тук може да се види видеозапис от изказването на този герой на нашето време:*

<http://www.youtube.com/watch?v=B34KUcPyaCE&feature=related>

- бел. М.Р.)

Това изречение не бе грешка на езика, не бе и неволно подхлъзване. То си дойде направо от сърцето. Произнесе го председателят на Левицата в западната провинция Долна Саксония и депутат в Бундестага Дитер Дем.

Дем е от Франкфурт на Майн и е роден през 1950 г. Той започва своята политическа кариера като изпълнител на „песни на протеста“ с артистичния псевдоним „Лерин“ и като автор на химна на западногерманското движение за мир „Мека вода камънаците разбива“. Дълги години той е член на Социалдемократическата партия, първо в младежката ѝ организация, после като председател на работния кръжок на хората със свободни професии в СДПГ. Натрупаните си интимни познания Дем внася като зестра в своята връзка с Министерството за държавна сигурност на ГДР. Така например в запис на ХХ Главно управление на Щази (Външно разузнаване) от 25 юни 1971 г. четем: „С Дем се споразумяхме за конкретни договорености от разузнавателен характер“. Според преценката на неговия водещ офицер, младият студент бил „интелигентен“ и „много отворен за контакти“ както и „доста самовлюбен“ и се стараел винаги да е „в центъра на вниманието“.

В Щази Дем е заведен като „неофициален сътрудник Дитер“ и като „неофициален сътрудник Вили“. В течение на дълги години той доставя информация в Източен Берлин, докато накрая изпада в немилост. До днес Дем твърди, че не е бил „информатор на Щази“, а че от него е била „черпена информация“ без той да забележи това.

Щази-досието на Дитер Дем възлиза на 400 стр. и е крайно забавно за четене. Неговият вербовчик записва например, че младежът бил „много възхитен от модерния градски център на нашата столица“ и смятал, че „нашите девойки са по-красиви от тези във ФРГ, защото нашите полагат по-големи грижи за своето образование, докато девойките във ФРГ, повлияни от рекламата и манипулациите живеят само според прищявките на модата“.

През 1998 г. Дем напуска СДПГ и става член на ПДС, както се наричаше бившата

Гаук е късметлия

Хенрик М. Бродер *

компартия на ГДР преди да се самоназове „Левица“. Той не е единственият в своята партия с Щази-минало.

Чест е такъв като него да не гласува за теб.

На Йоахим Гаук все пак му излезе късмета.

---

* Хенрик М. Бродер е немски публицист и литератор. Роден е в Катовиц (днес Катовице в Полша) през 1946 г. в оцеляло след Холокоста еврейско семейство. Завършил е журналистика и право.

Бродер заема уникално място в германския интелектуален живот със своята независима, често пъти скандално „политически некоректна“ позиция.

Остро полемичен и находчив мислител, Хенрик М. Бродер е постоянен автор на сп. „Шпигел“, чест гост за дебати по телевизията. Книгите му са остроумни и аналитични, популярни сред самостоятелно мислещи и неподатливи на клишета читатели.

Създател е на един от малкото влиятелни либерално-консервативни авторски блогове в Германия „Ос на Доброто“ (<http://www.achgut.com>)

Превод: Милен Радев